

Čís. 9865.

Sudiště podle § 88, první odstavec, j. n.

K průkazu dohody stran o sudišti podle § 88, první odstavec, j. n. stačí objednávací list s připojenými prodávacími a dodávacími podmínkami, podle nichž jsou účty splatné a žalovatelné v udaném místě, třebaže jest objednávací list podepsán jen agentem dodatele, ale v záhlaví opatřen razítkem objednatele, ať již razítko vytiskl na objednávací list objednatel sám anebo ať tak učinil agent dodatelův, an si byl objednateli o razítko to řekl.

(Rozh. ze dne 26. dubna 1930, R I 202/30.)

Žalobu o zaplacení kupní ceny za dodané zboží zadal prodávatel na sudišti podle § 88, první odstavec, j. n. (v Praze). Námitce místní nepříslušnosti soud první stolice vyhověl a žalobu odmítl. **Důvody:** K založení příslušnosti podle § 88, první odstavec, j. n. by bylo potřeba ujednání stran o splnění smlouvy v místě soudu procesního. Objednávka byla sice učiněna objednávacím lístkem ze dne 22. března 1928, ale žalovaným nepodepsaným. Titul opatřen jest razítkem: »Gustav P., sklenářský mistr v Ú.«. V podmínkách objednávacího lístku jest uvedeno, že účty žalující jsou splatné a žalovatelné v Praze. Tato okolnost však nestačí k založení příslušnosti podle § 88, první odstavec, neboť není listinně osvědčeno ujednání o splnění smlouvy (sb. n. s. čís. 3794). **Rekursní soud** zamítl námitku místní nepříslušnosti. **Důvody:** První soud jest příslušný po rozumu § 88 první odstavec j. n., neboť toto zákonné ustanovení nevyžaduje podpis, nýbrž »dohodnutí« stran, jež jest dáno přitisknutím razítka na listinu, jejíž obsah žalovanému byl dobře znám a vzhledem k četnému obchodování se žalobkyní znám býti musil. Svědectvím Roberta H-a je prokázáno, že žalovaný objednávací list, jehož prvopis obdržel, opatřil svým razítkem. Ale i kdyby bylo pravdou, jak žalovaný při svém výslechu jako strana udal, že Robert H. na hlavičku objednávacího listu sám dal razítko žalovaného, o něž si řekl, byl by z okolnosti té zřejmý mlčenlivý souhlas žalovaného. Doložka na účtech žalující strany »Naše účty jsou výhradně splatné a žalovatelné v Praze« postačí k založení sudiště podle § 88 první odstavec j. n., neboť jest jí dostatečně prokázáno místo, na kterém má býti žalovaným smlouva splněna.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Pokud jde o příslušnost podle § 88 první odstavec j. n., má žalovaný za to, že žalobkyně neprokázala dohodu o sudišti podle tohoto zákonného ustanovení, nepředloživši listinu jím podepsanou. Než zákon nevyžaduje v § 88 první odstavec j. n. podpis, nýbrž dohodnutí stran, jež musí býti prokázáno listinou. Jest zajisté takovouto listinou i objednávací

list s připojenými prodávacími a dodávacími podmínkami, podle nichž účty žalobkyně jsou splatné a žalovatelné v Praze, i když objednáací list jest podepsán jen agentem žalobkyně, ale ve své hlavě opatřen razítkem žalovaného jako objednatele, ať již razítko vytiskl na objednáací lístek žalovaný sám nebo ať tak učinil agent, když si byl žalovanému o razítko řekl, neboť v této okolnosti jest spatřovati mlčenlivý souhlas žalovaného k vytištění razítka na objednáacím listě. Ježto tudíž žalobkyně prokázala listinou, že se strany dohodly na Praze jako na splnění smlouvy, jest tu příslušnost podle § 88 prvý odstavec j. n.

Čís. 9866.

Předpis § 471 čís. 4 c. ř. s. neplatí jen pro případ, že jde jen o řešení otázky, zda se strana nedostavila k roku a tím ho zmeškala, nýbrž platí i v tom směru, zda tu jest kterákoliv jiná z podmínek stanovených pro rozsudek pro zmeškání.

V tom, že žalovaný, jedině se dostavivší k roku, popřel tvrzení žaloby a navrhl její zamítnutí, jest spatřovati návrh na vynesení rozsudku pro žalobcovo zmeškání.

(Rozh. ze dne 26. dubna 1930, R I 242/30.)

Žalobce, ač řádně obeslán, se k soudu nedostavil, načež žalovaný, popřev tvrzení žaloby, navrhl její zamítnutí. Soud své stolice vyhověl návrhu žalovaného a zamítl žalobu rozsudkem pro zmeškání. Odvolací soud usnesením nevyhověl odvolání.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu.

Důvody:

Není tu vytýkaného důvodu zmatečnosti podle § 477 čís. 7 c. ř. s., že veřejnost byla vyloučena neoprávněným způsobem, neboť příkaz veřejnosti platí podle §§ 171—175 c. ř. s. jen pro ústní jednání, tedy v odvolacím řízení pro jednání podle § 482 c. ř. s., ale neplatí v případech, ve kterých odvolací soud rozhoduje — jako tu — podle § 473 c. ř. s. v zasedání neveřejném a bez předcházejícího ústního jednání. Ovšem napadá stěžovatel postup odvolacího soudu, že totiž rozhodl o jeho odvolání v neveřejném zasedání, pro zmatečnost podle § 477 čís. 4 c. ř. s., protože mu prý tímto nezákonným postupem byla odňata možnost před odvolacím soudem projednávatí. Avšak i tato jeho výtká jest lichá. Podle ní nebylo odvolání z rozsudku vynesného pro žalobcovo zmeškání založeno na tom, že tu není zmeškání, nýbrž bylo prý založeno na tom, že žalovaný, navrhnuv jen zamítnutí žaloby, neučinil návrh na vynesení rozsudku pro zmeškání, takže odvolací soud, ano nebylo jím mylně předpokládáné výtky podle § 471 čís. 4 c. ř. s., neměl příčiny postupovati podle § 473 c. ř. s. Avšak ustanovení § 471 čís. 4 c. ř. s., jak jest postupovati, když odvolání jest založeno na tom, že tu